Tabule in grecas literas introductorie ex Cōſtantio Laſcari. et Manueli Chryſolora grammaticis elegantiſſimis ab Joāne Aedicol. Agrip. diligenter excerpte oībus grecarū literarum ſtudioſis apprime conducibiles

¶ Terentianus

Artium parens & altrix greca diligētia eſt
Litterarum porro curam nulla gens attētius
Repperit: poſuit vſq; finē ad vnguis extimū
Quod latinꝰ emulando: nec ſatis fidens ſui
Exitus: nā nrā lingua nō capit tā plurimos
Attamē fandi parauit non ſecundā copiam

¶ Franciſcus Philelphus.

Nemo mea ſnīa latinꝰ ſit optimꝰ vbi greca prorſus, eruditione careat

¶ Bonus Accurſius Piſanus

Nemo ꝑt mea ſnīa ſatis eruditꝰ exiſtimari apud noſtros homines vbi cognitōem grece lrāture ignorauerit

¶ Aldus Romanus

Volumus & grece et latine ſimul iſtitui adoleſcentulos ita tū vt a ſmone latino etate nrā incipiāt nec multo poſt vna et romanis literis et grecis incumbant

Alexandri Hegij Vtriuſqꝫ Lingue docti de vtilitate grece lingue

ὁμοτηλευτα

q Uiſquis grammaticam vis diſcere. diſcito grece
Ut recte ſcribas non praue diſcito grece,
Si grece neſcis corrumpis nomina rerum
Si grece neſcis male ſcribis nomina rerum
Si grece neſcis male profers nomina rerum
Lectio quem Plinij delectat, diſcito grece
Siqꝫ libros ſacros vis diſcere. diſcito grece
Hieronymum teneas vigilans tu diſcito grece
Ne verſus ſcribas vitioſos diſcito grece
Argumentari quiſquis vis diſcere diſcito grece
Quiſquis Rhetoricen vis diſcere diſcito grece
Scire Mathematicam quiſquis vis diſcito grece
Artibus es medicis qui captus diſcito grece
Morbis nam cunctis: ſunt indita nomina greca
Argolicum nomen: cunctis: liquet eſſe figuris
Artes ingenue grato ſermone loquuntur
Non alio: quibus haud nomen dat lingua latina
Ad ſummum doctis ſed debent ſingula grecis

De utilitate lrāꝝ grecarum et quo pacto ſint diſcende ex libro de ordine ⁊ rōe ſtudij Baptiſte Guarini filij viri utriuſqꝫ lingue quam doctiſſimi

i Llud hoc loco tanqꝫ e ſpecula pmonē veli ⁊ vt ait Satyric⁹ Credite me vobis folium recitare Sibylle hoc inqꝫ clara voce pdico neminē poſſe abſqꝫ lrāꝝ grecaꝝ ſcīa in hac ꝓ̄ſertim doctrina fundamenta ⁊ (vt ita loqr) medullā penit⁹ itroſpicē Scio eīm pleroſqꝫ eē q eā latis lrīs necāriā eē negēt q qm ipi ignari ſīt optarēt reliqs inſcitie ſue pares eē vt iter ceteros ſi nō ſupiores ſaltē nec iferiores iudicarent Mihi ꝓ̄o dū viuā nēo hūc errorē (ſi error ē) eripiet vt eā nō vtilē ꝫ ꝑ necāriā lrīs nrīs eē nō credā Nāqꝫ vt omittā q ei⁹ doctrie expertes lrās natura lōgas ſepe iprudēter ꝯtrahūt q neqꝫ diphthōgos neqꝫ aliā ſcribēdi recte normā .i. ὀρθογραφιαμ tenēt Quātū id pterea eſt exiſtimandū q nrōꝝ vocabuloꝝ maxia ps inde originē traxit. q mlta in ſcriptorib⁹ repiunt q nullo mō h⁹ lingue ignar⁹ explanabit Virgili⁹ deſcēſuꝫ ad iferos (qꝛ neqant ipune aues iuꝑuolare) Auernū dīt a grays noiatū q ipi minime ſcient niſi ὄρνιν aue dici audierūt Ouid. de Cerberi ſpumis aconyta venēā nata eē dīt q qꝛ naſcunt apō cautē agreſtes aconita vocāt qs hoc enucliabit niſi ἀκόνην cautē dici ſciat Syllā Niſi Megarenſiū regis filiā in auē ꝯuerſaꝫ dīt q a tōſo capillo Ciris eſt noiata qō nēo ſane itelliget niſi Ciro tōdeo eē didicerit Venerē qꝫ in faſtis a ſpumis maris noiatā aſſerit q nec ipi itelligēt niſi aphroditim ἀπὸ τοῦ ἀφρὸν deriuatū eē eis declaret Hinc etiaꝫ magis ignorātie ſue ꝯſcia qꝫ diſputatōis ꝟitate adducti ꝯfitebunt ſi declinationes qſdā tā in oratorib⁹ qꝫ in poetis grecas eē meminerit qꝫ nulla apō nos regl'a tradit Nā ⁊ luctificā Alecto ⁊ noie Dido ſepe vocabis ⁊ Mantus fili⁹ in accuſandi ⁊ gnandi caſu Virg. Et rhetorice ⁊ dialectice ⁊ alia ei⁹ gnīs oratores ptulerūt Multa ſīt eiuſmōi q cōmeorare ad ſuſceptū op⁹ minime ptinet Nos āt ⁊ veteꝝ doctiſſiōꝝ exēpla qrū nēo grece lingue expꝫ fuit ⁊. Quintiliani auctoritatē q nrās a grecis effluxiſſe ait ⁊ Ciceronis q ſi Cato in libro de ſenectute erudit⁹ loquatur qꝫ ꝯſueuit in ſuis ipſe libris attribuendū eē lrīs grecꝫ eē. et ⁊ Flacci exhortatōem ſequētes Vos exēplaria greca Nocturna ꝟſate manu ꝟſate diurna qꝛ Grays igeniū grays dedit ore rotundo Muſa loqui Jam quo pacto eā linguā diſcē poſſint ꝑ ingenioli nri iudicio cōmonſtrabim⁹ Nec ſane me fugit Quintilianū pcipere qō nihil ea rōe difficili⁹ videret. quia cuꝫ ea lingua naturalis nobis nō ſit niſi p⁹ aliqd loqndi pncipiū ex nrā habuerit i eā gōiſcēda pueri neſcio q mō deterrēt

atq; ita mihi pſuadeo Quintilianū ſic pcepiſſe. quia ſuis tpibus lati-
nā linguā oēs hērent nec ī ea tanta elucubratōe opus eēt Uidi ego cō
tra nōnullos ſub optimo ꝛ eiꝰ lingue nō minꝰ q̄ romano doctiſſiō pa
rente meo poſtea q̄ nrāꝝ fundamenta ꝯtigerat vno āno in grecis tm̄
pfeciſſe vt q̄s nunq̄ viderāt libros p ſein latinā linguā ſic integre fide
literq; ꝯuerterēt vt ab oībꝰ facile pbarent̄ Eā igit̄ adoleſcētes arripi
ant nec ꝯfuſe ꝛ inordinate vt apō grecos tradi ſolitū erat ſꝫ eas habe-
āt reglás q̄s parētis nri pceptor Manuel Chryſoloras ſummatī col
legit vl' q̄s parēs ipe nr̄ cōpēdij amātiſſimꝰ ex illis ꝯtraxit. ꝛ interdo-
cendū admoneāt̄ marie vboꝝ gn̄a. tpa gn̄ali q̄dā pceptiōe deriuaē : ea
q̄ apō illos anomala vba ſūt tanq̄ vngues calleāt Sic eīn facilliē (qd̄
in ea lingua vtiliſſimū ē) nomē a vbo ꝛ vboꝝ tpa etiā pma frōte diſcer
nēt hoc āt ꝛ freq̄nti ꝛ diligēti pceptoris interrogatōe ꝯſeq̄ntur Pau
latim deiñ ad ſcptores pgredient̄ ꝛ ad eos pmo q̄ inſoluta orōe facilio
res nedū ſniaꝝ pōdē laborae cogant̄, id qd̄ i pncipijs marie deſideramꝰ
reglaꝝ q̄s didicerit ꝯfirmatōem omittāt Ut igr̄ q̄ſq; duriſſiꝰ erit. ita
poſtremꝰ ei tradat̄ ad poetaꝝ poſtea pncipē Homeꝝ pueniet q̄ ſicut
nris oībꝰ fontē pbuiſſe videt̄ ita ad diſcendū nō erit difficilis Hinc e
rit illa aīi iucūditas vt vgilij imitatōem ꝯtēplari q̄āt q̄ tanq̄ in ſpecu-
lo Aeneida ad illius opa ꝯfirmauit adeo vt ferme nihil ī vgilio cōpe
riat̄ qd̄ idē apō Homeꝝ nō ſit Nec res tm̄ ſꝫ ꝛ vſus plurios vbū ad
vbū inde trāſlatos ꝯſiderabūt ſicut idē q̄ ꝛ de Theocriti bucolicis ꝛ
Heſiodi georgicꝭ ab eo factitatū ē Reliq̄s deiñ ꝛ heroicꝭ ꝛ Tragicis ꝛ
Comicꝭ iſudabūt Hoc impmis fuēt vt ī ea ligua vocabuloꝝ varietatē
ꝛ copiā q̄bꝰ ea marie abūdat nō tā mēoria q̄ ꝛ ſcptis colligant atq; ea
pmptiora erūt ſi ī ordinē redacta fuerit Ex hac ei ſcribēdi aſſiduitate
mēti magis iprimunt̄ ꝛ accēꝰ q̄ꝝ pmo ille plenꝰ ē pitiꝰ notant̄ Aut ſi
forte vt ē mēoria labilis effluxerit habebūt ſp q̄ tanq̄ in theſauꝝ ſe re
cipiāt Qua pter id nō mediocriter ꝯducet ſi ſcribē ab initio didice-
rint ꝛ ī eo ſe vehementer exercuerit qd̄ etiā ad legēdi expeditōem non
paꝝ ꝯfert vbi vo aliquāti pgreſſi fuerit tūc l'ex greco in latinū vel ex la
tino in grecū vtē incipiēt q̄ gn̄e exercitatōis pprietatē ſplēdorēq; vbo
rū ꝛ pmptitudiem lingue facilliē ꝯparabūt multa etenī q̄ legentē foꝛ
te falleret trāſferentē nullo mō fugē pnt Nolumꝰ tn̄ quū eā linguaꝫ
ediſcūt nrām penitꝰ amittāt ne de ꝯſuetudine aliqua illā obliuiſcātur
ꝛ deiñ opus ſit ad pma iteꝝ elemēta recurrē Sꝫ cū eas quas diximus
grecaꝝ lrāꝝ pmas regulas habuerit tūc ad Priſciani ceteroꝝq; grā-
maticoꝝ cognitōem trāſcēdāt vbi ea q̄ ab initio breuiter cognouerāt
diffuſius accipient ꝛ multa videbūt ſcriptoꝝ auctoritate licēq̄ prius
pter breuitatē diſcendi eis incognita fuerant Hec ille

Εἰσαγωγὴ πρὸσ τῶν γράμματων ἑλληνῶν

Γράμματα ἑλληνικὰ (ἃ καὶ στοιχεῖα λέγονται), εἰσὶν εἰκοσιτέσσαρα

ἄλφα.	βῆτα.	γάμμα.	δέλτα.	ἐψιλόν.	ζῆτα.	ἦτα.
α	β	γ	δ	ε	ζ	η

θῆτα.	ἰῶτα.	κάππα.	λάμβδα.	μῦ.	νῦ.	ξῖ.	ὀμικρόν
θ	ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο

πῖ.	ῥῶ.	σῖγμα.	ταῦ.	ὑψιλόν.	φῖ.	χῖ.	ψῖ.	ὠμέγα
π	ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω

Περὶ διαιρέσεωσ τῶν γραμμάτων

Διαιροῦνται δὲ τὰ γράμματα εἰσ φωνήεντα καὶ εἰσ σύμφωνα

Φωνήεντα μὲν ἑπτά: α ε η ι ο υ ω

- μακρά: η ω
- βραχεῖα: ε ο
- δίχρονα: α ι υ

- προτακτικά: α ε η ο ω
  - μετάβολικα: α ε ο
  - ἀμετάβολα: η ι υ ω
- ὑποτακτικά: ι υ

Ἐξ ὧν δίφθογγοι κυρίωσ ἕξ

αι	ae
αυ	af
ει	i
ευ	ef
οι	i
ου	v

Καταχρηστικῶσ ἕξ: ᾳ ῃ ῳ υι ηυ ωυ

Σύμφωνα δέ εἰσι δεκαεπτά

β. γ. δ. ζ. θ. κ. λ. μ. ν. ξ. π. ρ. σ. τ. φ. χ. ψ.

Διαιροῦνται μὲν τὰ σύμφωνα εἰς ἡμίφωνα καὶ ἄφωνα

Ἡμίφωνα δὲ ὀκτώ: ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ

- Διπλᾶ: ζ, ξ, ψ
- ἀμετάβολα (ἃ καὶ ὑγρὰ λέγονται): λ, μ, ν, ρ
- ἄσημον μοναδικόν: σ

Ἄφωνα μὲν ἐννέα: β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ

- ψιλά: κ, π, τ
- μέσα: β, γ, δ
- δασέα: θ, φ, χ

De accentibus

περὶ προσῳδιῶν

accentus est sonus vel tenor vocis litterarum

Προσῳδία ἐστὶ τόνος φωνῆς ἐγγραμμάτου

accentus decem

Προσῳδίαι δέκα

- *acuta* ὀξεῖα ´
- *gravis* βαρεῖα `
- *circumflexa* περισπωμένη ῀
- *longa* μακρά ¯
- *brevis* βραχεῖα ˘
- *aspera* δασεῖα ῾
- *tenuis* ψιλή ᾿
- *aversio* ἀπόστροφος ᾿
- *subunio* ὑφέν
- *sub distinctio* ὑποδιαστολή

accentus τόνοι (ὀξεῖα, βαρεῖα, περισπωμένη)

tempora χρόνους (μακρά, βραχεῖα)

spiritus πνεύματα (δασεῖα, ψιλή)

passiones πάθη (ἀπόστροφος, ὑφέν, ὑποδιαστολή)

vocantur καλεῖται

De oratione

περὶ λόγου

Oratio est dictionum compositio sententiam perfectam declarans

Λόγος ἐστὶ λέξεων σύνθεσις διάνοιαν αὐτοτελῆ δηλοῦσα

orationis partes autem octo sunt

Τοῦ λόγου μέρη δὲ ὀκτώ εἰσιν

- *Nomen* ὄνομα
- *verbum* ῥῆμα
- *participium* μετοχή
- *articulus* ἄρθρον
- *pronomen* ἀντωνυμία
- *praepositio* πρόθεσις
- *adverbium* ἐπίρρημα
- *coniunctio* σύνδεσμος

Περὶ ὀνόματος

Ὄνομά ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν οὐσίαν ἰδίαν ἢ κοινὸν σημαῖνον

Τῷ ὀνόματι παρέπεται πέντε

- γένη
  - ἀρσενικόν — ὁ λόγος
  - θηλυκόν — ἡ μοῦσα
  - οὐδέτερον — τὸ ἀγαθόν
  - κοινόν — ἄνθρωπος
  - ἐπίκοινον — χελιδών
- εἴδη
  - πρωτότυπον — μέγας
  - παράγωγον — μεγαλόφυχος
- σχήματα
  - ἁπλοῦν — ἵππος
  - σύνθετον — φίλιππος
  - παρασύνθετον — φιλιππίδης
- ἀριθμοί
  - ἑνικός — θεός
  - δυικός — θεώ
  - πληθυντικός — θεοί
- πτώσεις
  - ὀρθή — ὁ ἰωάννης
  - γενική — τοῦ ἰωάννου
  - δοτική — τῷ ἰωάννῃ
  - αἰτιατική — τὸν ἰωάννην
  - κλητική — ὦ ἰωάννης

Περὶ ἄρθρων

Ἄρθρον ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν προτασσόμενον τῆς κλίσεως τῶν ὀνομάτων καὶ ὑποτασσόμενον

Τῶν ἄρθρων τὰ
- μὲν προτακτικά — εἰσίν οἷον — ὁ ἡ τό
- δὲ ὑποτακτικά — ὅς ἥ ὅ

Ἄρθρα ἑνικά

προτακτικά

ἀρσενικά: ὁ. τοῦ. τῷ. τόν. — δυϊκά: τὼ, τοῖν — πληθυντικά: οἱ, τῶν, τοῖς, τούς

θηλυκά: ἡ. τῆς. τῇ. τήν — δυϊκά: τὰ, ταῖν — πληθυντικά: αἱ, τῶν, ταῖς, τάς

οὐδέτερα: τό, τοῦ, τῷ. τό — δυϊκά: τὼ, τοῖν — πληθυντικά: τά, τῶν, τοῖς, τά

ὑποτακτικά

ἀρσενικά: ὅς, οὗ, ᾧ, ὅν — δυϊκά: ὥ, οἷν — πληθυντικά: οἵ, ὧν, οἷς, οὕς

θηλυκά: ἥ, ἧς, ᾗ, ἥν — δυϊκά: ἅ, αἷν — πληθυντικά: αἵ, ὧν, αἷς, ἅς

οὐδέτερα: ὅ, οὗ, ᾧ, ὅ — δυϊκά: ὥ, οἷν — πληθυντικά: ἅ, ὧν, οἷς, ἅ

Κλητικὸν δὲ ἐπίρρημα ἐν πᾶσι τοῖς γένεσι καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀριθμοῖς ὁμοίως τὸ ὦ

Περὶ ῥήματος

Ῥῆμα ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν μετὰ διαφορον χρόνον ἐνέργειαν ἢ πάθος ἢ οὐδετερόν τι σημαῖνον

Τῷ ῥήματι παρέπεται ὀκτώ·

εἴδη	πρωτότυπον παράγωγον	οἷον	ἄρδω ἀρδεύω
σχήματα	ἁπλοῦν σύνθετον παρασύνθετον	οἷον	φέρω ἐπιφέρω προσεπιφέρω
ἀριθμοί	ἑνικός δυϊκός πληθυντικός	οἷον	τύπτω τύπτετον τύπτομεν
ἐγκλίσεις πέντε	ὁριστική προστακτική εὐκτική ὑποτακτική ἀπαρέμφατος	οἷον	τύπτω τύπτε εἴθε τύπτοιμι ἐὰν τύπτω τύπτειν
γένη εἴτε διαθέσεις	ἐνέργεια πάθος μεσότης	οἷον	τύπτω τύπτομαι βιάζομαι
χρόνοι ἕξ	ἐνεστώς παρατατικός παρακείμενος ὑπερσυντέλικος ἀόριστος μέλλων		τύπτω ἔτυπτον τέτυφα ἐτετύφειν ἔτυψα τύψω

Πρόσωπα — πρῶτον, δεύτερον, τρίτον, ἐξ τῶν βαρυτόνων — οἷον — γράφω, γράφεις, γράφει

Συζυγίαι δεκατρεῖς — τρεῖς τῶν περισπωμένων, τέσσαρες τῶν εἰς μι

Τῶν ῥημάτων καταλήξεις τρεῖς εἰς — ω βαρύτονον, ω περισπώμενον, μι — οἷον — τύπτω, γελῶ, τίθημι

Περὶ μετοχῆς

Μετοχή ἐστι μέρος λόγου κλιτὸν τῆς ἰδιότητος τοῦ ὀνόματος καὶ τοῦ ῥήματος μετέχον

Παρέπεται δὲ αὐτῷ ὀκτώ — γένη, εἴδη, σχῆμα, ἀριθμοί, πτώσεις, χρόνος, διάθεσις, συζυγία — ὥσπερ ἐπὶ τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν ῥημάτων εἴρηται

Περὶ ἀντωνυμίας

Ἀντωνυμία ἐστὶ μέρος λόγου κλιτὸν ἀντὶ ὀνόματος παραλαμβανόμενον

Τῶν ἀντωνυμιῶν πέντε εἴδη

- Πρωτότυποι τρεῖς
  - ἐγώ
  - σύ
  - ὅς
- Κτητικαὶ ὀκτώ
  - ὁ ἐμός
  - ὁ σός
  - ὁ ἑός
  - ὁ νωΐτερος
  - σφωΐτερος
  - ἡμέτερος
  - ὑμέτερος
  - σφέτερος
- Δεικτικαὶ δύο
  - οὗτος
  - ἐκεῖνος
- Ἐπιταγματικαὶ μία — αὐτός
- Σύνθετοι τρεῖς εὐθείας οὐκ ἔχουσαι
  - ἐμαυτοῦ
  - σαυτοῦ
  - ἑαυτοῦ

Παρέπονται δὲ αὐτῇ τέσσαρα

- γένος
- ἀριθμός
- πτῶσις
- πρόσωπον

De ppositione

¶ περὶ προθέσεως

¶ πρόθεσίς ἐστὶ μέρος λόγου ἄκλιτον προτιθέμενον πάντων τῶν του λόγου μερῶν καὶ ἐν τῇ συνθέσει και συντάξει

¶ προθέσεις εἰσιν δεκα καὶ ὀκτώ

μονοσύλλαβοι ἕξ

ἐν ἐν οἴνῳ αλήθεια
εἰς εἰς ναον. ἀγοραν
ἐξ ἰδιων βιοτευσης
σύν ζῆ σὺν λογισμῶ
πρὸς τον ἰωαννην

δυσύλλαβοι δύο καὶ δέκα

πρὸ πρὸ της θύρας
ἀνά ανα τὴν πόλιν
κατα κατα ὅμηρον
διά δια τὰ χρήματα
μετά μεθα ὁμήλικας
παρά παρά ὠκεανον
ἀντὶ αντὶ αντιαθεον
ἐπὶ επι γαιαν (σου
περὶ μαχομαι περὶ
ἀμφὶ ποσσὶ πέδιλα
ἄπο απο της πόλεις
ὕπο χείλεσι πίθου
ὑπέρ ἄνθρωπον φρονεῖ

¶ παρεπονται δε ταῖς προθέσεσι πεντε

τὸ ὀξύνεσθαι
τὸ βραχυκαταληκτειν
τὸ μέχρι τῆς δισυλλαβίας ἀν ξεσθαι
τὸ διά ψιλοῦ συμφώνου ἐκφέρεσθαι
τὸ ψιλουσθαι

¶ περὶ ἐπιρρήματος.

¶ Ἐπίρρημά ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον κατὰ ῥήματος λεγόμενον ἢ ἐπι λεγόμενον

Χρονον — δηλω/τικά — νῦν ἕως τόφρα
παραστατικά — σήμερον αὔριον

ποσότητος — ἅπαξ δὶς τρὶς τετράκις πεντάκις πολλάκις

ποιότη/τος — βοτρυδὸν ἀγεληδόν — καλῶς σοφῶς

¶ ἐπιρ/ρήματα λεγον/ται πολ/λαχῶς — τουτ' δε τά μεσότητος

τοπικά ἢ — ἐν τοπῳ, εἰς τοπον, ἐκ τοπου — οἷον οἴκοι οἴκαδε οἴκοθεν

εὐχῆς εἴθε αἴθε. ὄφελον
σχετλιαστικα. οὐαὶ. ἰού παπαι
θαυμαστικα. βαβαι. φεῦ
ἀρνητικα. οὐ. οὐδαμῶς οὐκουν
ὁμοιώσεως. ὡς. ὥσπερ καθά καθάπερ
εἰκασ ἴσως τάχα τυχον
ταξεως ἑξῆς ἐφεξῆς. εὐθὺς αὐτίκα
ἀθροίσεως ἄρδην ἅμα ὁμοῦ
παρακελεύσεως εἶα ἄγε φέρε δεῦτε
συγκρίσεως μᾶλλον ἧττον
ἐρωτήσεως πόθεν ποῦ. πηνίκα πῶς.
ἐπιτάσεως ἄγαν πάνυ μάλιστα
βεβαιώσεως δηλαδη δηπουθεν
θετικὰ ἀναγνωστέον, πλευστέον
κατωμοτικὰ νὴ ναὶ
ἀπωμοτικὰ μα
θειασμοῦ εὐοῖ εὐάν

¶ παρέπεται δε ἀυτῳ

εἶδος — πρωτότυπον — οἷον νυν
παράγωγον — νυνὶ

σχῆμα — ἁπλοῦν — οἷον πάλαι
σύνθετον — (λαι πρόπα

¶ περὶ συνδέσμων

¶ σύνδεσμός ἐστι μέρος λόγου ἄκλιτον, συν-
δέον τὰ ἄλλα μέρη του λόγου εἰς διάνοιαν
μετὰ τάξεως

		δὲ δέ καὶ μέν τέ ἄν
	συμπλεκτικοὶ	ἀλλὰ ἠμὲν ἠδὲ ἰδὲ ἤτοι ἀτὰρ αὐτὰρ
	διαζευκτικοὶ	ἢ ἤ τοι ἠὲ
	συναπτικοὶ	εἰ εἴπερ εἰδὲ ειδήπερ ἐπεὶ ἐπείπερ
	παρασυναπτικοὶ	ἐπειδὴ ἐπειδήπερ
¶ σύνδεσ- μων πολλοὶ εἰσὶν τρόποι	ἀιτιολογικοὶ	ἵνα ὄφρα ὄυνεκα γάρ καθὸ καθότι ἄρα κάτα
	ἀπορρηματικοὶ	μῶν μὴ ἆρα ἀλλά ἀλλαμὴν
	συλλογιστικοὶ	τόινυν τοιγάρτοι τοιγαροῦν
	παραπλη- ρωματικοὶ	δὴ ῥα θὴν ἄρ νύ νῦν τοινυν που τοι γὲ κὲν μὴν ἄν οὖν
	ἐναντιωμα- τικοὶ	ἔμπησ καίτοι ὄμωσ καίπερ

¶ παρέπεταί σχῆμα δέ αὐτῶ

- ἁπλοῦσ ἐπεὶ
- ὁιον
- συνθετοσ ἐπειδὴ

¶ Dauentrie Impenſis Alberti Pafraet
M.D.Xiij Tertio Kalē. Martij

ἐάν ἦσ φιλομαθὴσ ἔσῃ πολυμαθήσ

μισῶ τὸν σοφιστὴν ὅσ οὐχ αὑτῷ σοφόσ

μακάριοσ ὅστισ μακαρίοισ ὑπηρετεῖ

γνῶθι σεαυτὼν καὶ μηδὲν ἄγαν

μακαριοσ ὅστισ μακαριοισ ὑπηρετεῖ